Dijous dins l'octava de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Lc* 24,35-48): En aquell temps, els deixebles referiren les coses que havien succeït en el camí, i com el conegueren en la fracció del pa.

I mentre estaven parlant d'aquestes coses, ell es presentà enmig d'ells, i els digué: «La pau sigui amb vosaltres!». Contorbats i espantats, pensaven que veien un esperit. I els digué: «Per què esteu pertorbats i per què s'aixequen aquests pensaments en els vostres cors? Mireu les meves mans i els meus peus, que soc jo mateix! Palpeu-me i mireu, perquè l'esperit no té carn ni ossos com veieu que jo tinc». I havent dit això, els mostrà les mans i els peus. I a ells, encara sense creure per l'alegria i plens d'admiració, els digué: «¿Teniu alguna cosa per menjar?». I ells li oferiren un tros de peix a la brasa. I prenent-lo davant d'ells, se'l menjà.

I els digué: «Aquestes són les paraules que us he dit quan encara era amb vosaltres: que convenia que es complissin totes les coses que han estat escrites sobre mi en la Llei de Moisès i en els Profetes i en els Salms». Aleshores els obrí l'enteniment per a entendre les Escriptures. I els digué: «Així està escrit: que el Crist patiria i ressuscitaria d'entre els morts al tercer dia, i que es predicaria en el seu nom la conversió per a la remissió dels pecats a totes les nacions, començant des de Jerusalem. I vosaltres sou testimonis d'aquestes coses.

© Albada Editorial / evangeli.net

«La pau sigui amb vosaltres!»

Mn. Joan Carles MONTSERRAT i Pulido
(Cerdanyola del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, el Crist ressuscitat saluda els deixebles, novament, amb el desig de la pau: «La pau sigui amb vosaltres!» (Lc 24,36). Així esvaeix els temors i pressentiments que els Apòstols han acumulat durant els dies de passió i soledat.

Ell no és un fantasma, és totalment real, però, de vegades, la por en la nostra vida va prenent cos com si

fos l'única realitat. En ocasions és la falta de fe i de vida interior el que va canviant les coses: la por esdevé la realitat i Crist es desdibuixa de la nostra vida. En canvi, la presència del Crist en la vida del cristià treu els dubtes, il·lumina la nostra existència, especialment els racons que cap explicació humana pot aclarir. Sant Gregori Nacianzè ens exhorta: «Ens hauríem d'avergonyir en prescindir de la salutació de la pau, que el Senyor ens deixà quan anava a sortir del món. La pau és un nom i una cosa saborosa, que sabem que procedeix de Déu, segons digué l'Apòstol als filipencs: 'La pau de Déu'; i que és de Déu també ho mostra quan diu als d'Efes: 'Ell és la nostra pau'».

La resurrecció de Crist és el que dóna sentit a totes les vicissituds i patiments, el que ens ajuda a recobrar la calma i a asserenar-nos en les tenebres de la nostra vida. Les altres petites llums que trobem a la vida només tenen sentit en aquesta Llum.

«Que convenia que es complissin totes les coses que han estat escrites sobre mi en la Llei de Moisès i en els Profetes i en els Salms...»: novament «Els obrí l'enteniment per a entendre les Escriptures» (Lc 24,44-45), com ja ho havia fet amb els deixebles d'Emaús. També vol el Senyor obrir-nos a nosaltres el sentit de les Escriptures per a la nostra vida; desitja transformar el nostre pobre cor en un cor que sigui també ardent, com el seu: amb l'explicació de l'Escriptura i la fracció del pa, l'Eucaristia. En altres paraules: la tasca del cristià és anar veient com la seva història Ell vol convertir-la en història de salvació.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Oh exuberant amor envers els homes! Crist va ser el qui va rebre els claus a les seves immaculades mans i peus, sofrint grans dolors, i a mi, sense experimentar cap dolor ni cap angoixa, se'm va donar la salvació per la comunió dels seus dolors» (Sant Ciril de Jerusalem)

- «El contingut del testimoniatge cristià no és una teoria, sinó que és un missatge de salvació, un esdeveniment concret, és més, una Persona: és Crist ressuscitat, vivent i únic Salvador de tots» (Francesc)

- «La mort redemptora de Jesús dóna compliment, en particular, a la profecia del Servidor sofrent. Jesús mateix va presentar el sentit de la seva vida i de la seva mort a la llum del Servidor sofrent. Després de la seva Resurrecció, va donar aquesta interpretació de les Escriptures als deixebles d'Emaús i després als apòstols» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 601)